

Φίλοι, Εχθροί, Δούλοι, Φυγάδες και Μακαρίτες Εισαγωγή Σύμφωνα με την υφιστάμενη, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (η οποία αποτελεί το ένα από τα πέντε σκέλη της, κατά τη γνώμη μου υπαρκτής, άτυπης αποικιοκρατικής ομοσπονδίας U2RIT), νομοθεσία, η έννοια του “εχθρού” μπορεί να αποδοθεί, μόνο σε αλλοδαπούς υπό την προϋπόθεση ότι, είτε, έχει υπάρξει επίσημη κήρυξη πολέμου μεταξύ των Η.Π.Α. και τις αντίστοιχες χώρες προέλευσης των αλλοδαπών, είτε, ότι η υφιστάμενη σχέση των Η.Π.Α. με τις χώρες προέλευσης των αλλοδαπών μπορεί να χαρακτηριστεί, γενικά, είτε, ως μια “εμπόλεμη σχέση”, είτε, ότι διάγει “καιρώ πολέμου”.

Η μεταχείριση την οποία υφίσταντο οι σκλάβοι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής διέφερε ανάλογα με την συγκεκριμένη χρονολογία και τον συγκεκριμένο τόπο, αλλά, σε κάθε περίπτωση ήταν βάνουση και υποτιμητική. Η βιαιοπραγία σε βάρος τους και η σεξουαλική κακοποίησή τους, συμπεριλαμβανομένου του βιασμού, ήταν συνήθη φαινόμενα.

Η εκμάθηση της ανάγνωσης, στους σκλάβους, είτε, αποθαρρύνεται, είτε, (ανάλογα με την εκάστοτε Πολιτεία) απαγορεύεται, προκειμένου να μην καλλιεργείται μια φιλοδοξία για διαφυγή ή εξέγερση. Αντιδρώντας, στις εξεγέρσεις των σκλάβων, όπως η επανάσταση της Αϊτής, η Γερμανική Επανάσταση του 1811, η αποτυχημένη εξέγερση του 1822 που διοργάνωσε ο Denmark Vesey και η εξέγερση των σκλάβων, του Nat Turner το 1831, ορισμένες Πολιτείες απαγόρευαν στους σκλάβους να διεξάγουν θρησκευτικές συναθροίσεις αν δεν παρευρίσκετο και κάποιος λευκός, φοβούμενες ότι αυτές οι συναθροίσεις θα μπορούσαν να διευκολύνουν την επικοινωνία και έτσι, να υποδαυλιστεί μια εξέγερση.

Ποινικός Κώδικας Σκλάβων

- Οι σκλάβοι απαγορευόταν να εγκαταλείψουν τα κτήματα του ιδιοκτήτη τους εκτός εάν συνοδεύονταν από λευκό άτομο ή με ειδική άδεια. Εάν ένας σκλάβος αναχωρούσε από τα κτήματα του ιδιοκτήτη του χωρίς άδεια, τότε, "κάθε λευκός" όφειλε να συμβάλλει στην επιστροφή του.
- Κάθε σκλάβος που προσπαθούσε να δραπετεύσει και να εγκαταλήψει την αποικία (αργότερα, την Πολιτεία) του επιβαλλόταν η θανατική ποινή.
- Οποιοσδήποτε σκλάβος που απέφυγε τη σύλληψη για 20 ή περισσότερες ημέρες έπρεπε να μαστιγωθεί δημόσια, την πρώτη φορά. Τη δεύτερη φορά η τιμωρία περιλάμβανε το χάραγμα, στο δεξιό του μάγουλο, του γραμματικού χαρακτήρα "R". Την τρίτη φορά που δραπέτευε για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών η τιμωρία ήταν ο ακρωτηριασμός του ενός αυτιού του, ενώ, την τέταρτη φορά, η τιμωρία ήταν, ο ευνουχισμός του.
- Οι ιδιοκτήτες σκλάβων που αρνούσαν να εφαρμόσουν τον Ποινικό Κώδικα Σκλάβων τιμωρούνταν με επιβολή, σε βάρος τους, προστίμων και με την κατάσχεση των σκλάβων τους
- Οι σκλάβοι υποβάλλονταν σε έλεγχο, κάθε δύο εβδομάδες, για κατοχή όπλων ή κλεμμένων αγαθών. Η σχετική τιμωρία τους κλιμακωνόταν, από τον ακρωτηριασμό του ενός αυτιού, το χάραγμα στο μάγουλό τους και τον ακρωτηριασμό της μύτης τους – και την ποινή του θανάτου στο τέταρτο αδίκημα.
- Σε κανένα σκλάβο δεν επιτρεπόταν, η έμμισθη εργασία· η καλλιέργεια καλαμποκιού, μπιζελιών, ή, ρυζιού· η κατοχή, χοίρων, βοοειδών ή αλόγων. να κατέχουν ή να εκμεταλλεύονται βάρκα· η αγοραπωλησία και η χρήση οποιουδήποτε άλλου ρούχου, εκτός από τις ειδικές φορεσιές για σκλάβους.

Κυρίως Θέμα

Με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ούτε είχαμε (η Ελλάδα) στο παρελθόν, ούτε έχουμε στο παρόν, ένοπλη σύρραξη. Με τις Η.Π.Α. δεν βρισκόμαστε σε εμπόλεμη κατάσταση, ούτε η διακρατική σχέση μαζί της τελεί εν "καιρώ πολέμου".

- Ποιος ο λόγος, λοιπόν, για τον οποίο, οι Η.Π.Α., συνέβαλλαν ενεργά και μάλιστα, με μη νόμιμο τρόπο, στην εγκαθίδρυση, στην Ελλάδα, της δικτατορίας του 1967-1974;
- Ποιος ο λόγος για τον οποίο, οι Η.Π.Α., συνέβαλλαν ενεργά και μάλιστα, με μη νόμιμο τρόπο, στην Εθνική τραγωδία της Κύπρου;

- Ποιος ο λόγος για τον οποίο, οι Η.Π.Α., συμβάλλουν ενεργά και μάλιστα, με μη νόμιμο τρόπο, στη εγκαθίδρυση του παρόντος, στην Ελλάδα, δικτατορικού καθεστώτος;

Στην Ελλάδα, και όχι μόνο, οι Η.Π.Α., μέσω του ελέγχου που ασκούν στο Ν.Α.Τ.Ο. διαχειρίζονται τη δράση του μη-ένστολου στρατεύματος "Stay Behind", τα μέλη του οποίου, σύμφωνα με πλειθώρα, στο Διαδίκτυο, υπάρχόντων επώνυμων μαρτυριών, ασκούν (παράνομη) τρομοκρατία και κακοποιούν, ποικιλοτρόπως, αθώους και νομιμόφρονες, άμαχους πολίτες.

Εντός της de facto αποικιοποίησης του Ελληνικού (και ενδεχομένως όχι μόνο) Έθνους, ποιες είναι οι, βέβαιες (;) συνέπειες:

- της ενεργητικής προσπάθειας ενός, οποιουδήποτε, πολιτικά αντιφρονούντα να ελευθερωθεί από τα δεσμά της σύγχρονης αποικιοκρατίας (άραγε, τι θα απαντούσαν στο παρόν ερώτημα, αν ζούσαν σήμερα, οι, Χριστόδουλος, Μαλβίνα Κάραλη, Τάσσος Παπαδόπουλος, Γιάννος Κρανιδιώτης, Αλέκος Παναγούλης, Αρλέτα, Σωκράτης Γκιόλιας, κ.λπ.);

- της ενεργητικής προσπάθειας ενός, οποιουδήποτε πολιτικά αντιφρονούντα να μεταβεί σε χώρα ευρισκόμενη εκτός της γεωγραφικής σφαιράς πολιτικής επιρροής, της U2RIT;

- της ενεργητικής προσπάθειας ενός, οποιουδήποτε, πολιτικά αντιφρονούντα να ασκήσει κάποιο αμοιβόμενο επάγγελμα;

- υπάρχουν και άλλα ερωτήματα αυτού του είδους, αλλά, νομίζω ότι, η κοινή γνώμη, ίσως, δεν είναι επαρκώς προετοιμασμένη να τα αντιμετωπίσει, με νηφαλιότητα και με δημιουργικό τρόπο.

Εντός της de facto αποικιοποίησης του Ελληνικού (και ενδεχομένως όχι μόνο) Έθνους, ποια σκοπιμότητα υπηρετούν:

- η αυβσαλέα υποβάθμιση της ποιότητας της Ελληνικής δημόσιας Παιδείας;

- η αυθαίρετη εξάλειψη της Ορθόδοξης Χριστιανικής Ταυτότητας της Ελληνικής Πολιτείας και οι υφιστάμενες δικτατορικές μεθοδεύσεις που δημιουργούν τη νομική βάση έγερσης αξιώσεων χορήγησης κρατικής χρηματοδότησης σε κοινωνικά μορφώματα τα οποία μπορεί να εμφανίζονται ως έταιρα θρησκευτικά δόγματα, ενώ μπορεί, ενδεχομένως, να υποκρύπτουν δομές παράνομου εμποικισμού αλλοδαπών, είτε, μη-ένστολες, στρατιωτικές

δομές ξένων χωρών;

Εν κατακλείδι, υπό τις παρούσες, διεθνείς πολιτικές συνθήκες, κατά τη γνώμη μου, η διεθνής κοινότητα δύναται, μελετώντας τα υπάρχοντα διεθνή παραδείγματα, να αποσαφηνίσει και να διευκρινήσει, πλήρως, το περιεχόμενο της έννοιας, “προδότης”.

Χρήστος Μπούμπουλης

οικονομολόγος

Υ.Γ.:

Απορρίπτω τη βία και προωθώ, αποκλειστικά, τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τη Νομιμότητα, την Ειρήνη, την Ελευθερία, την Συνεργασία και τη λιτή Προκοπή.

Παράρτημα

State Treason: The History and Validity of Treason Against Individual States

J. Taylor McConkie

United States Department of Justice, Civil Division

In charging

the jury, Chief Justice Field stated: "The term 'enemies,' . . . according to its settled meaning, at the time the constitution was adopted, applies only to the subjects of a foreign power in a state of open hostility with us. It does not embrace rebels in insurrection against their own government. An enemy is always the subject of a foreign power who owes no allegiance to

our government or county.

Thus, the "adhering to their enemies" branch of the Treason Clause examines the alleged enemy's identity and allegiance, as well as the external state of affairs between the United States and the enemy's homeland.

The term "enemy" applies only to (1) subjects of a foreign power owing no allegiance to the United States, and (2) at a time when that foreign power is engaged in open hostilities against the United States. With respect to the second criteria, some courts and commentators have taken this concept further, stating that "enemies" only exist if the United States has formally declared war against the foreign power. 324 But the majority view-and the better one-is that a formal declaration of war is not necessary. 3

" Still, there must at least exist an armed conflict with a foreign power - what we might loosely refer to as a "state of war" or "time of war"-in order to create "enemies."

[Kentucky Law Journal, Volume 101 | Issue 2 Article 3, 2013, σελίδα 329]

Treatment of slaves in the United States

The treatment of slaves in the United States varied by time and place, but was generally brutal and degrading. Whipping and sexual abuse, including rape, were common.

...

Teaching slaves to read was discouraged or (depending upon the state) prohibited, so as to hinder aspirations for escape or rebellion. In response to slave rebellions such as the Haitian Revolution, the 1811 German Coast Uprising, a failed uprising in 1822 organized by Denmark Vesey, and Nat Turner's slave rebellion in 1831, some states prohibited slaves from holding religious gatherings without a white person present, for fear that such meetings could facilitate communication and lead to rebellion.

Slave codes

- Slaves were forbidden to leave the owner's property unless accompanied by a white person, or with permission. If a slave left the owner's property without permission, "every white person" was required to chastise them.
- Any slave attempting to run away and leave the colony (later, the state) received the death penalty.
- Any slave who evaded capture for 20 days or more was to be publicly whipped for the first offense; branded with an "R" on the right cheek on the second offense; lose one ear if absent for thirty days on the third offense, and castrated on the fourth offense.
- Owners refusing to abide by the slave code were fined and forfeited their slaves.
- Slave homes were searched every two weeks for weapons or stolen goods. Punishment escalated from loss of an ear, branding and nose-slitting to death on the fourth offense.
- No slave could work for pay; plant corn, peas or rice; keep hogs, cattle, or horses; own or operate a boat; buy or sell, or wear clothes finer than "Negro cloth".

Source:

https://en.m.wikipedia.org/wiki/Treatment_of_slaves_in_the_United_States

Σημείωση:

Η φωτογραφία βρέθηκε εδώ,

<https://www.historyonthenet.com/black-history-united-states-slavery-civil-rights-culture>